

NOVI SLOV. ŠTAJERC

IZ NARODA ZA NAROD.

„Novi Slovenski Štajerc“ izhaja vsakega 10., 20. in 30. v mesecu. — Naročnina za celo leto 2 K, za pol leta 1 K, za četrť leta 50 vin; plačuje se naprej. — Posamezna šteť 6 v. Oznanila po dogovoru. Denar in reklamacije se pošiljajo na: Upravništvo „Novi Slovenski Štajerc“ v Ljubljani. Dopisi pa na: Uredništvo „Novi Slovenski Štajerc“ v Ljubljani

Avstrijsko-ogrška nagodba in slovenski kmetje.

Časi se spreminjajo pa tudi možje, posebno če dobijo poslanske mandate in se hočejo vladi prikupiti in na škodo svojih volilcev sebi kaj priskrbeti. To opazujemu ravno sedaj, ko se razpravlja v državnem zboru o nagodbi. Marsikteri poslanec, ki je v volilnem boju rohnel in gromel proti nagodbi ter do hripavosti klical kot kandidat: Proč od Ogrske — je že utihnil; drugi pa so celo postali iz Savlov Pavli, postali so iz sovražnikov nagodbe njeni prijatelji. Pazljivo zasledujemo te spremembe. Odkrito povemo, da nismo dosti pričakovali, a toliko brezznačajnosti, to je — — — (sodite sami!)

Vodja čeških agrarcev (kmetske stranke) je stopil celo v ministrstvo, akoravno se je ravno ta stranka vedno izrekala proti nagodbi. In češki kmetje? Niso se dali potolažiti, ampak obžalovali so, da so njihovi poslanci s svojim vodjem storili to. Pa ako so se tudi vdali, toliko odkriti pa so, da slabe nagodbe, kakor je ta, ne hvalijo, ampak odkrito priznavajo, da je pomanjkljiva in za naše kmetske gospodarske razmere zelo kvarljiva, poleg pa razne državnopravne privolitve Madžarom škodujejo ugledu in moči naše Avstrije.

Kdo je proti nagodbi.

Vestno moramo našim bralcem priobčiti, da so se zadnji čas **proti nagodbi** izrekle sledeče kmetijske korporacije:

1. Nemška sekcija deželnega kulturnega sveta za Češko.
2. C. kr. kmetijska družba za Štajersko.
3. Nemška avstrijska kmetska zveza v Budjovjevicah.
4. Krščanska kmetska zveza za Štajersko.
5. Odbor nemške gospodarske osrednje zveze za Češko.

Je pa še bilo drugih izjav kmetskih korporacij proti tej nagodbi.

Proti temu pribijemo, da so se za nagodbo izrazile vse avstrijske industrialne zveze in korporacije, torej je nagodba najbolj v korist velikim fabrikantom, mestom in ne kmetskemu ljudstvu.

Zakaj smo mi proti nagodbi

V oklicu »Slovenske ljudske ali Šusteršič-Krekove stranke« na Kranjskem z dne 28. febr. t. l. se glasi: »Poštena nagodba, ki varuje pravice in koristi Avstrije, zlasti našega kmetijstva in obrtnije — ali pa popolna ločitev!«

Tako so ti možje pisali pred volitvami, sedaj pa pišejo in blatijo vsakogar, ki je proti nagodbi, akoravno ta nagodba ne pomeni nič družega, kakor počasno razmesarjenje Avstrije, in prav nič ne čuva naših slovenskih kmetskih koristij. Žalostno je za »Slovencem« prišel tudi »Slovenski Gospodar«, da zagovarja nagodbo, čeravno je za nas slaba, da bolj slaba ne more biti. Kaj imamo od nje? Ne bi bila boljša za nas tudi gospodarska ločitev, saj drugod smo že ločeni, samo za našo mošnjo se še držijo Madžari. Plačevati moramo prav mastno.

Pa oglejmo si malo posameznosti! Iz Ogrskega se vsako leto izvozi v naše dežele za 170 mil. K moke, za 70 mil. K masla in za 30 mil. K jajec. Kdor je imel priliko na kolodvorih ali ob železnicah Budapest-Pragersko, Budapest-Gradec in Budapest-Dunaj opazovati, koliko živine, posebno koliko pitanih svinj se iz Ogrskega izvozi k nam, ta bo kot kmetski zastopnik o nagodbi govoril drugače. In še vino! Koliko pristnega in tudi ponarejenega vina se izvozi iz Ogrskega v avstrijske dežele!

Sedaj pa preišljajte kmetje, ali to vse ceno Vašim pridelkom zviša ali zniža!?

Veliko se izgovarjajo s tem, da je nagodba v korist Kranjski zaradi železnice skozi Hrvatsko v Dalmacijo. To je precej jalov izgovor, kajti:

1. železnica se zida zaradi vojaške potrebe in ne nam v korist, ne samo na našo zahtevo. Kdor je bil na morju, pozna naše obmorske kraje in naše bojno brodovje, temu je jasno, da avstrijska vojna uprava potrebuje nujno za slučaj vojske z Italijo zveze z Dalmacijo na suhem. To uvidi vsak priprost korporal. Zato pa železnica ni v prvi vrsti gospodarskega, ampak vojaškega pomena.

2. Strokovnjaki trdijo že sedaj, da se bo promet kljub železnici razvijal na morju, ker je cenejši.

3. Neumnost je trditi, da se bodo iz naših pokrajin izvažali kmetski pridelki. Bosna prideluje že sedaj vsega toliko, da zalaga Dalmacijo. Kvečjemu bo od tam prihajalo lažje cenejše vino in čebul k nam.

Madžari slabijo vedno bolj našo Avstrijo, madžarsko kmetijstvo izpodriva našega kmeta, Madžari tlačijo druge slovanske narode na Ogrskem, Madžari imajo pri zunanjem ministrstvu največ vpliva in veljave, od skupnosti pa največ koristi, a za vse to naj še mi zagovarjamo tako slabo nagodbo?! Če jo s teškim srcem sprejmejo nekateri češki in nemški agrarci, storijo to, ker so dobili svoje zastopnike v ministrstvu, o katerih upajo, da jim bodo vsaj sedaj ugodili nekaj ugodnosti. Mi pa nismo dobili nič, zato še pravimo vedno: Pošteno nagodbo ali pa proč od Ogrske! Če se pa sklene, naj se sklene proti naši volji, brez naše krivde.

Kratka zgodovina slovenskega naroda.

(Pavel Poljanec.)

(Dalje.)

Tretji del.

Slovenci od leta 1550 do leta 1800.

(Od protestantske do francoske dobe.)

Protestantsvo na Slovenskem.

Na Nemškem se je oglasil menih, profesor dr. Martin Luter, ki je začel leta 1517 oznanjati nove verske nauke. Te nauke imenujemo navadno reformacijo, t. j. preosnova, poprava.

Lutrovi nauki so se razširili in ukoreninili po mestih in vaseh. Obračali so se posebno zoper zlorabo cerkvenih odpustkov, zoper post, spoved, duhovniško brezženstvo, redovniške obljube, nerazdružnost zakona, pokorščino cerkvenim glavarjem. Ljudstvo je mamila najbolj takozvana evangeljska svoboda, t. j. nauk, da ima vsak človek toliko razuma, da si lahko tolmači sam sv. pismo, ki je edini vir vseh verskih resnic. Luter je Nemcem priredil lep prevod sv. pisma in spisal mnogo poljudnih knjig, ki so se nagloma razširjale in mu pridobivale mnogo prijateljev, posebno med knezi in gospodo.

Kmetje so si razlagali nauke o »evangeljski svobodi« po svoje. Menili so, da bode zdaj konec tlake in desetine, da bodo smeli prosto loviti, ribariti in drvariti, da bodo svobodni in da si lahko izbirajo sami svoje župnike, ki bodo razlagali »čisto besedo božjo«, to je po Lutrovem prevodu sv. pismo.

Slovenci so se kmalu seznanili z Lutrovimi nauki. Slovenca mika vsaka novost, zlasti pa taka, ki govori o svobodi. Grajščaki so se poluteranili mahoma in silili k novi veri tudi podložne kmete, če niso hoteli prestopiti rade volje.

Odpadli duhovniki pa so razširjali novo vero z besedo in knjigami.

Slovenski protestantski pisatelji.

Med Slovenci se je našlo takoj mnogo imenitnih mož, ki so poleg pridige o »čistem evangeliju« pisali knjige, zlagali pesmi in jih širili med ljudstvom. Najslavnejši slovenski protestantski pisatelj je *Primož Trubar*, ki je poslovenil evangelije, potem pa ves novi zakon in psalme. Razun tega je sestavljal slovenske knjige in molitve, pridige (postile) in zlagal lepe cerkvene pesmi. Prva slovenska knjiga je izšla leta 1550.

Trubarjevo delo je dovršil *Jurij Dalmatin*, ki je preložil vse sv. pismo (izdal l. 1584). Mnogo pisateljev se je oglasilo z raznimi verskimi spisi, *Adam Bohorič* pa je izdal l. 1584 prvo slovensko slovnico.

Da so se začeli Slovenci tako živahno gibati in pisati knjige v domačem jeziku, to zaslugo imajo torej slovenski protestantje v 16. stoletju. V tem oziru jih ne sme nihče krivično soditi. Vsakdor rad pripoznava njihovo koristno delo za našo narodnost. Možje Trubar, Dalmatin, Bohorič, Krelj in drugi njihovi vrstniki so obudili slovenščino in nam ustanovili narodno književnost.

Naši protestantski pisatelji so bili srečni, da so jih podpirali domači in tuji bogati plemiči. Brez velike denarne pomoči bi se ne mogli plačevati troški za tisk slovenskih knjig, ki je bil v oni stari dobi še zelo drag. Največ je pomagal žlahtni in požrtvovalni Ivan baron Ungnad, ki je osnoval leta 1560 na svoje stroške jugoslovansko tiskarno v Urahu na Nemškem, odkoder so romale knjige v zabojih na Slovensko. Kmalu (l. 1575) se je ustanovila tudi tiskarna v Ljubljani. — Protestantje so ustanovili tudi mnogo šol po Slovenskem, ker so uvideli, koliko korist jim donaja omika.

Domače novice.

Kaj jim mar! V predzadnji številki smo ugovarjali naklepu poštnega ravnateljstva v Gradcu, ki name-rava slovenske poštne uradnike premestiti iz nemških krajev na slovenska tla le proti temu, da uradniki sami trpe stroške premestitve. Da bi se ta krivica preprečila, obrnili smo se dne 30. m. m. s posebnim dopisom na urednišvo »Slov. Naroda«, »Slovenca«, Nove Dobe«, »Domovine«, »Narodnega Lista«, »Posavske Straže« in »Slov. Gospodarja« ter jih prosili, naj se z ozirom na koristi slovenskega uradovanja izrečejo tudi ti listi javno proti početju nemškega poštnega ravnateljstva, obenem pa nam določijo po dva izvoda dotične številke, ki jih bomo sami na svoje stroške poslali poštnemu ravnateljstvu in trg. ministrstvu. Uverjeni smo, da bi se poštne oblasti ne upale ustavljati zahtevi celokupnega slovenskega časopisja. Toda gori imenovani listi — razun »Domovine« in »Nove Dobe« — niso smatrali koristni naših slovenskih uradnikov toliko vrednim, da bi vsaj s par besedami se potegnili za nje. Pač značilno! Seve, če bi se prijavljale take »malenkosti«, kje bi se potem našel prostor za napade na Hribarja, Šušteršiča, Korošca, Benkoviča, Ploja, Jurtelo in druge?! Ti morajo dobivati redno svoje »porcije«! Sicer pa tudi hujskanje na medsebojni boj v eč nese, ko narodne koristi in neugodni položaj slovenskih uradnikov. Zato pa — globoki poklon pred takimi »narodnimi« listi!

Omeniti moramo, da je na podlagi naših pojasnil g. dr. Korošec v tej stvari vložil v državnem zboru vprašanje na trgov. ministra.

Upravništvo »N. Sl. Št.«.

Shoda poslanca dr. Ploja sta se preteklo nedeljo obnesla nad vse pričakovanje dobro. Zavedni možje so z navdušenjem odobraval postopanje svojega poslanca, izrekli mu popolno zaupanje in zahvalo. Veselo je bilo videti, kako so vstajali kmetski naši govorniki ter izražali svoje težnje ter odobraval poslančev program.

Župani na čelu svojih volicev so prišli tako številno kakor malokdaj za časa volitev. Vladala je resnost in dostojnost, huskajoče besede nisi slišal niti ene, ampak razpravljalo se je tako, kakor zahteva to resen položaj kmetškega našega stanu in celega slovenskega naroda. Poslanec dr. Ploj je bil prejšnji dan tudi pri Vel. Nedelji, skupno z gospodom dež. poslancem dr. Jurtelom pa sta si ogledala Dravo in njeno obrežje ter veliko škodo, ki jo dela Drava posestnikom.

170.000 kron podpore izposloval je dr. Ploj svojim po toči prizadetim volilcem ptujsko-ormoškega okraja. Glavarstvo je začelo s tem tednom že deliti podporo, kakor so nasvetovali kmetški odbori.

Ali še kdo veruje Linhartovim lažem? Znano je, da hoče biti urednik ptujskega »Štajerca« hud »naprednjak« in zaradi tega udriha po duhovnikih, doktorjih, učiteljih, uradnikih pa tudi kmetih, ako so zavedni Slovenci. No, gospod Linhart pa ni samo urednik ptujskega »Štajerca«, ampak tudi tajnik nemškega meščanskega političnega društva. Kot tak je govoril preteklo nedeljo proti Slovencem na Spodnještajerskem, posebno pa se je klanjal znanemu Vsenemcu Wolfu, katerega časopis je bil od sladkorne družbe podkupljen in so torej temu možaku upravičeno pravili »Zucker-Wolf. Temu torej, ki je v državnem zboru javno klical »doli z Avstrijo« in »živela Nemčija« »živela nemška vladna hiša Hohenzollern«, je izrekal Linhart »zvesto nemško zahvalo«. Na njegov predlog se je sklenilo delati na to, da naše kmetško ljudstvo ne dobi več poslancev, ampak ostanejo naj nemški meščani v večini. Dalje so sklenili zahvalo nemškim graškim surovim visokošolcem, ki so podivjano pretepali druge visokošolce ter se izrekli proti slovenskemu vseučilišču. Laž, hinavstvo in preziranje imajo za tebe, dragi slovenski kmet trpin, ti nemškutarski nesramneži, zato se obrni z zaničevanjem od njih!

Po nemških listih išče mesto Ptuj človeka za službo policijskega stražmeštra. Ker živi mesto Ptuj z vsemi svojimi trgovci, obrtniki, uradniki le od slovenske okolice, je pač zahteva opravičena, da bi morala biti ta služba in vsaka druga v Ptuj, pristopna tudi za vsakega Slovenca. Toda mestni urad v Ptuj pravi v razpisu, pod katerim je podpisan pek Ornig kot župan, da je služba razpisana le za nemške prosilce — deutsche Bewerber um diese Stelle — da je prosilec vsake druge narodnosti izključen! To pa je največja nesramnost! In tako nesramnost počenja v Ptuj Ornig in mestni zastop, v katerem imajo trgovci in obrtniki večino! Slovenci, ali poznate svojo dolžnost?

Ljudska knjižnica društva „Narodna čitalnica v Ptuj“ bode vendar enkrat stopila v življenje. Dolgo smo čakali na to prepotrebno napravo! Sedaj imamo zagotovilo, da so priprave gotove, da se začne izposojevanje knjig že ta mesec. Naj bi Slovenke in Slovenci vseh stanov iz mesta in okolice prav pridno segali po knjigah nove knjižnice, naj bi poduk in izobrazbo vsak pri sebi pridno nadaljevali! Pogoje za izposojevanje knjig se izve v Narodnem domu v Ptuj in jih objavimo ob otvoritvi.

Pred kratkim je razposlala slovenska tvrdka iz Ptuja priporočilo svoje trgovine. To je vsakemu trgovcu dovoljeno! Hvaliti pa se ne da oblika in grozne

spake v jeziku, ki so se nakopičile v priporočilu! Proti taki žlobodri, proti taki zlorabi našega jezika se odločno branimo, oboje moramo najostreje grajati! Spuščajmo svoj jezik tudi sami in povsod! Rabimo ga vedno pravilno!

Sv. Tomaž pri Ormožu. Odbor novoimenovane občine Sv. Tomaž je v svoji redni seji dne 17. t. m. imenoval velezaslužnega gospoda državnega poslanca, dvornega svetnika dr. Miroslava Ploja zaradi njegovih izrednih zaslug za občino in za okolico za svojega častnega občana. — Odbor je v isti seji imenoval župana občine Sv. Tomaž g. Ivana Skerleca zbog njegovih zaslug za občino za svojega častnega občana.

Iz gornjeradgonskega okraja smo prejeli sledeči prepis pisma, ki se je poslalo gosp. Roškarju:

Velespoštovani gospod dež. in drž. poslanec!

Kakor je razvidno iz časniških poročil, se hoče tudi v naš gornjeradgonski okraj utihotapiti bratomorni boj, kateri bi utegnil nam obmejnim Slovencem zelo škodovati oziroma nam tako težke pridobitve glede narodnostne zadeve izpdkopavati.

Mi smo in bomo vedno proti temu, da se našemu dičnemu in uglednemu drž. in dež. poslancu g. dr. P l o j u jemlje ugled.

Mi smo glede delovanja navedenega gosp. poslanca prisiljeni pripoznati, da je on eden najdelavnejši poslanec in tudi najvplivnejši.

Prosimo Vas toraj uljudno, blagovolite skrbeti za to, in delati, da se oseba omenjenega gosp. poslanca več po časnikih ne blati in da se mu da zadoščenje!

Ljutomer, dne 23. nov. 1905.

Trstenjak l. r.,
načelnik.

Zemljič l. r.,
podnačelnik.

Dostavek uredništva: Tako govorijo zavedni, v narodnem in gospodarskem boju izkušeni slovenski naši kmetje na meji, pa tudi v ptujskem in ormoškem okraju. Iz dna srca so nam govorili ti odlični slovenski korenjaki, saj kličemo ravno mi vedno k premišljenemu, složnemu, pametnemu delu za naš kmetški stan in naš zatiran slovenski narod.

Čast in hvala Vam možje iz Murskega polja in drugod za Vaš klic k složnemu delu. Na murskem polju je vsplapolal mogočno pred 60 leti ogenj navdušenosti za naš slovenski materinski jezik in njegove pravice ter se razširil čez slovensko zemljo. Sedaj ste zopet Vi možje, ki stojite na braniku na meji Slovencev jasno povzdignili svoj glas za skupno gospodarsko delo za rešitev našega naroda.

Vstrašili so se Ornig in njegovi prijatelji našega odločnega nastopa za pravice špeharjev. Videli so nezadovoljnost v mestu in opravičeno jezo naših špeharjev, zato so odstopili od nakane, da bi odpravili stare špeharske pravice, katere imajo špeharji že od cesarice Marije Terezije. Sedaj se bodo seveda hvalili, da so storili to iz ljubezni do ljudstva, v resnici pa so storili to le iz strahu pred ljudstvom!

Na mariborskem učiteljišču učenci še vedno nočejo obiskovati učnih ur učitelja Majcena. Trdijo, da ne odnehajo prej, dokler ga šolska oblast ne odstavi ter namesti z dobrim profesorjem. Mi smo rekli že zadnjič: ako so dobri profesorji, se naučijo tudi učenci

na učiteljišču česa ter postanejo dobri učitelji, a dobri učitelji so v korist našega ljudstva.

V Studencih pri Mariboru so ujeli tatinsko družbo, obstoječo iz dveh moških in dveh žensk. Ti ljudje so kradli vse kakor srake in nosili na skupno stanovanje. Policija pa je zasledila to »zadružno organizacijo« in jo djala pod ključ.

„Zgodovinsko društvo“ za slov. Štajer je imelo preteklo nedeljo svoj redni letni občni zbor. Bil je povoljno obiskan. Rojaki, ako najde kdo kako starinsko reč v zemlji ali drugod, naj naznani to našemu zgovinskemu društvu. Tudi orodje naših pradedov in listine zbira društvo.

Umrli je v Gradcu prejšnji cesarski namestnik štajerski baron Kubeck.

V Gradcu zbujaajo v panorami slike iz Spodještajerskega veliko zanimanja. Resnica je, kar pravi slov. pesnik:

»Pač lepi naši so domači kraji,
Zato jih tujei gledajo najraje.«

Ljubimo svoj dom in svoj materni jezik tudi mi sami.

V Celju je bil obsojen posestnik Podgoršek iz Teržiš v trimesečno težko ječo, ker je iz malenkostnega prepira streljal za svojo ženo, katere pa ni zadel.

V Šoštanjju je pogorela hiša gospe Brišnik. Govorijo, da je nekdo zažgal.

Dobili smo nove dopisnice. Od dosedanjih se razločujejo v tem, da bo dovoljeno popisati tudi polovico sprednje strani, ker je sprednja stran razdeljena in prostor za naslov zavzema le polovico.

Novi poštni urad. V Studencih pri Mariboru začne poslovati dne 1. dec. novoustanovljena pošta.

Potovalni učitelj g. Goričan predava prav pridno in snuje kmetijske podružnice. Taka predavanja priredi 1. decem. t. l. v Vojniku in v Šmartnem v Rožni dolini, dne 15. dec. pa na Frankolovem in Novi cerkvi. Rojaki, priporočamo vam prav posebno te podružnice, saj tukaj ne zgubi nikdo ničesar, ker to niso ne posojilnice ne konzumna društva, pa vendar pri kmetijstvu veliko pomagajo k napredku, ako jih vodijo izurjeni možje. Sploh volite v odbor vedno povsod le ljudi, ki ne iščejo časti, ampak hočejo res delati.

Zlat kelih je ukradel nekdo pri Št. Pavlu pri Preboldu iz podružnice sv. Magdalene. Kelih je bil vreden 300 kron.

Pomiloščenje beguncem. Drugo leto je šestdesetletnica vladanja našega presvitlega vladarja Franca Jožefa I. Ob tej priložnosti pomilosti dne 2. dec. tega leta naš cesar vse one, ki niso zadostili svojim vojaškim dolžnostim s tem, da niso prišli na nabor ali pa so v zaporu zaradi zanemarjenja svojih vojaških dolžnosti glede orožnih vaj itd. Spregleda se jim kazni in tudi dosluževati jim ni treba, samo javiti se morajo pri pristojnih vojaških oblastvih. Izvzeti so oni, ki so zakrivali pred pobegom kako kaznjivo dejanje, v toliko, da se jih ne bo kaznovalo zaradi pobega, pač pa ostanejo odgovorni za vsa druga kaznjiva dejanja.

Slov. kršč. socialna zveza v Mariboru bo prirejala zborovanja in predavanja v prostorih nem. katol. društva. Zakaj pa ne v »Nar. domu«?

Družba sv. Cirila in Metoda opozarja rodoljube, da se družbeni koledar še vedno razpošilja in bo v teku enega tedna razposlan. Če se je pomotoma kdo izpustil, prosimo prav uljudno, da se blagovoli po preteku tega časa pri družbi oglasiti.

Družba sv. Cirila in Metoda v Ljubljani naznanja, da so sklenile svoje dopise kolekovati z narodnim kolekom sledeča županstva: *Banjaloka in Krtina*.

Oglasi družbe sv. Cirila in Metoda v Ljubljani vzbujajo čimdalje večjo pozornost. Tako postaja naša družba bolj in bolj znana slovenskemu občinstvu, sama pa si pridobiva novih prijateljev in gmotnih virov, da more tem uspešneje delovati v dosego plemenitih svojih namenov. Rojaki! Družba sv. Cirila in Metoda je vseslovenska družba, uvažujmo vsi njeno korist, podpirajmo jo vsak po svojih močeh.

Za družbo sv. Cirila in Metoda — narodni davek. Oglasilo se je že večje število rodoljubov z zagotovilom, da bodo pošiljali družbi sv. Cirila in Metoda do preklica redno mesečno 1 K. Tozadevne nabiralne pole so že v tisku in se bodo kmalu razposlale.

Gostilničarske in trgovske računske liste v korist družbe sv. Cirila in Metoda je kupilo že veliko gostilničarjev in rojakov.

Sp. Sv. Kungota ob Pesnici. Moj, v vašem listu objavljen dopis glede »podučnega shoda«, katerega so mariborski hajlovci zbobnali v naši župniji, kakor že povedano, ne radi tega, da bi tem neodrešenim mestnim škricem bilo za gospodarski napredek tukajšnjih kmetov, ampak radi tega, da bi si s svojimi »podučnimi shodi« postavili »nemški steber« v naši slovenski župniji, je spravil »Štajerčevega« urednika iz ravnotežja. V 45. številki svojega lista namreč piše, da sem v dopisu vabil g. Pišeka v našo župnijo. Jaz veleč. gosp. državnega in deželnega poslanca v dopisu nisem osebno imenoval, ker sem smatral to nepotrebno — saj pri nas vsak otrok ve, da je za naš okraj izvoljen g. Ivan Roškar, ne pa g. Pišek — samo urednik glasila spodnještajerskih nemškutarjev še tega ne ve.

Šentkungoski rodoljub.

Na Kranjskem se je pridelalo vina to leto 380.071 hektolitrov. Vredno je nad 10 milijonov kron. Najmočnejše vino se prideluje na Kranjskem v vipavski dolini, največ pa ga je v čruomeljskem okrajnem glavarstvu.

Dopisi.

Več slovenskih kmetov nam je poslalo tale dopis: Dragi slovenski in avstrijski kmetje! Nekaj vam hočemo pisati mi kmetje, kmetje sami, pa nobeden drugi! Kako se nam namreč dandanes godi in kako in kaj je temu krivo, da se nam tako slabo godi dandanes in da je tako neprijetno vse in nič dobro. Nekateri pišejo in trdijo, da kmetje ne znajo več gospodariti, nekateri pravijo, namreč gosposki stanovi, da ne znajo kmetje zemlje obdelovati, drugi spet, da kmet preveč v krčmi zapije. Mi kmetje pa občutimo sledeče, in samo to, pa nič drugega: kmet je prisiljen, da mora vsako leto mnogo več plačevati davkov od svojega zemljišča, kakor pa so njegovi dohodki vredni, ki jih on v potu svojega obraza na svojem zemljišču pridelal. To se mu

zgodí vsako leto, traja pa 1, 2, 3, 4, 5 do 6 let; sedaj je primoran si denar izposoditi od hranilnice ali posojilnice, da poplača dolgove, ki so mu od teh let nastali. Sedaj pa še več; poprej že ni mogel vsako leto plačevati, a zdaj pa mora revež poleg dragi činž v posojilnice ali hranilnice. Nato se pa še pripeti, da mu toča malone vse uniči in tako je pa ubogi kmet pri kraju, ne more si več pomagati in mu tudi ni več mogoče. A c. kr. davkarija ga tirja po svojih eksekutorjih, ti moraš plačati davek, ne vpraša ga, če je imel kaj dohodkov ali nič, ampak mu proda zadnjo kravo iz hleva ali zadnjo svinjo, in tako tarna še ubogi kmet. In še več! Nato se še kakšna železnica stavi in kmalu okrajni glavar vseka na okraj po sto tisoč kron, kakor je storil ptujski Underain, ko se je stavila železnica iz Rogateca na Grobelno, da mora ubogi kmet plačevati, ki nima nobenega dobička. Še par let in nazadnje mu prodajo posestvo. Tako ubogemu kmetu sedaj ni ostalo družega na stare dni, zato, da je prej delal in državi davke plačeval, kakor revščina in uboštvo; to ima ubogi kmet za penzijo. To je tisti vzrok, ki dandanes kmeta tlači in dela, da je toliko zemljišč prodanih, ker se ne gleda, da bi kmet od dohodkov davek plačeval, ampak mu samo nalagajo na odstotke. Ti vzroki mislimo so resnični in nam jih more vsak kmet potrjevati.

Dostavek urednika: Prav lepo je od naših spoštovanih rojakov, da se odkrito pritožijo in povejo svoje misli. To mi želimo, tega se veselimo, saj potem lažje svetujemo. Le pridno pišite, četudi vsega vedno ne moremo natisniti, a na podlagi tega dajemo lahko navodila in koristimo ljudstvu, kar edino je naš namen. V Vašem dopisu pa moramo nekaj pojasniti: 1. Gotovo imate prav, da pijančevanje ni vzrok gmotnega propadanja pri večini in da je grdo ali pa nepremišljeno, kdor vsem kmetom povprek to očita. Vsaki stan ima pijance, tudi kmeti, a krivo je potem praviti: kmetje so pijanci. 2. Resnica je, da davki rastejo, ali prav za prav le doklade občin, okrajev in dežele, kajti čista ali cesarska dača je približno vedno enaka. A sedaj si oglejmo drugo stran! Predvsem trditve o eksekutorjih! Vidite, če Vas zadene nesreča, pobije Vam toča, poplavi voda, vzame zima itd., tedaj hitro vse naznaniti občinskemu predstojniku, ta pa takoj na glavarstvo. Cenitev škode se lahko zvrši po cenilnih zapriseženih možeh. Od glavarstva Vam pošljejo uradnika, ki naj še enkrat pregleda, pa navadno je mieščan Nemeč, ki o kmetijstvu nič videl in slišal ni, še manj pa imel srce za Vas in pravilno vse cenil. Glejte, zato se borimo mi in pišemo toliko, da bi imeli slovenske uradnike. Ti so večinoma kmeti sinovi, oni vedo, kaj je škoda in kako bitko Vas tlačijo nesreče. Kmetom na korist zahtevamo slovenske uradnike povsod. — Lepo v redu po parcelah popisane škode pošljite tudi svojemu poslancu, to je poslancu, ki je za Vaš kraj izvoljen, pa naj pripada tej ali oni stranki. Še le sedaj poslanec lahko za Vas res kaj doseže, recimo odpis davka ali pa celo podporo, ako je nesreča večja. To si pomnite in se po tem ravnajte! Glejte, kakor zemlja ne da sama od sebe pridelka, tako tudi država ne olajšav, ampak za te se moramo potruditi, moramo dokazati potrebo! Dalje: železnice ne delajo glavarji in oni tudi ne predpisujejo doneskov ali davka, to dela

le država; občine, okraji in dežele pa na ta grunti davek nalagajo doklade. Torej treba je tukaj voliti take može, ki znajo dobro gospodariti in varčno ravnati.

Kako je pa res mogoče, uspešnejše gospodariti, o tem Vam bomo pisali v prihodnjih številkah. Le pridno čitajte in upoštevajte naše nasvete. Vse kar pišemo, storimo na podlagi izkušnje, iz ljubezni do našega naroda. Nam je navodilo geslo: Vera v Boga in kmetska sloga!

Od južne železnice. Ker sem se nedavno vozil po Dunaj-Tržaški progi južne železnice na slovenskem ozemlju me je pač neprijetno dirnilo, ko od Trbovelj do Maribora oz. do Spielfelda nisem slišal izklicavati postajnih imen v slovenskem jeziku. Ali ni to sramotno za nas? Ali se to res ne da odpraviti? Na Pragerskem pa sem še to-le doživel: Neki človek, govoreč ogrsko slovenščino, vpraša nekega uslužbenca od železnice, kdaj da bo šel vlak proti Ptuj. Ta pa se je odrezal: »I kann nit bindiš.«

Ali leži Pragersko na nemškem ozemlju? Ali ni na Slovenskem? Pa vendar na postaji vse nemško od načelnika do mazača! To mora biti drugače! Na Slovenska tla slovenske ljudi — Nemci pa naj so na Nemškem. Ž.

Dopis nižjega poštnege uradnika. Samo v Avstriji mogoče! Našemu visokemu trgovinskemu ministrstvu v prevdarek!

C. kr. okrajno glavarstvo Murau izdalo je uradno tabelo plačil za delavce v svojem področju stoječim privatnim podjetjem (Grazer Volksblatt No. 524 ddo 14. XI. 1907) med katerimi najdemo dejstvo, da so povprečno vsi samostojni delavci bolje plačani kakor avstrijski c. kr. poštni oficijanti, aspiranti in nižji uradniki!

Je pač res smešno! Politična oblast ima nalogo in moč, privatnim delodajalcem plačo njih delojemalcem predpisavati, a vlada, oziroma trgovinsko ministrstvo nima pravice, finančno ministrstvo pa ne denarja za svoje poštne uslužbence.

Delavec v Murau zasluži dnevno do 3·10 kron, a poštni aspirant pa 2·40 K, dočim imamo poštne oficijante z večletno službo z letno plačo 975.—K. To so res žalostne avstrijske razmere, koje potrebujejo nujne preosnove. Značilno je to, da stoji v državnem proračunu za leto 1908 prebitek od poštnih in brzozavnih ter tefonskih dohodkov z 14 milijoni zabiležen, a uslužbenci tega podjetja z milijonskimi prebitki morajo pa stradati pri tej današnji draginji in hlapčevski neprimerni plači. Ni čuda, ako uslužbenci v bedi često kaj poneverijo.

Ptuj. Radi našega poročila, da je nadzornik Dreflak naročnik ptujskega »Štajerca«, se huduje ptujski »Štajerc« nad neznanim poštnim uslužbencem, — ki je seve nedolžen — češ da isti stika na pošti za Štajerčevimi naslovi in jih izdaja prvaškim listom. Nikakor pa »Štajerc« ne taji, da bi Dreflak ne bil naročnik ptujskega »Štajerca«. Seve, tudi ne more!

Štajerčijanskega nadzornika Dreflaka je privedla narodna nestrpnost že tako daleč, da celo v uradnih urah sestavlja prošnje za nemški poučni jezik na slovenskih šolah. Taka prošnja, ki jo je Dreflak v svoji uradni pisarni sam napisal in jo dal potem od svojega pisarja prepisati, čaka na odrešenje pri krajnem šol-

skem svetu pri St. Janžu na Dravskem polju. Bo pač že enkrat čas, da naši poslanci naredijo konec Dreflavkovemu početju in ga nadomestijo z akademično izobraženim šolnikom. Človek, ki je padel tako nizko, da tira že štajerčevo politiko, pač ne sodi več za nadzornika.

Iz ptujske okolice. Znani »nemški« (?) razgrajajoči davčni uradnik Ribitsch, priklatil se je nedavno s svojim bratom in hlapcem v neko gostilno ptujske okolice, kjer se je hotel menda pri kmetskih gostih zastoj napiti. Ker je vino naročal, a nič plačal, in še zraven razgrajal in izzival, pripeljalo mu je neko korajžno slovensko kmetsko dekle tako zaušnico, da jo bo pomnil svoje žive dni. Kako je omenjena trojica zletela na zrak in je bila birmana zunaj gostilne, o tem pa molči zgodovina. To vam je »purgarska« olika!

Hajdina. Na grdo notico v zadnjem ptujskem »Štajercu« v zadevi Senekovičeve gostilne na Hajdini odvrnemo kratko. Povsem dvomljivo uslugo napravi ptujski »Štajerc« tistemu, ki ga hvali. Gotovo se zahvaljuje za to usiljivo prijaznost gdč. Kristina Senekovičeva. Na ostale neumne klobasarije prismojenega pa se nam niti ne zdi vredno odgovarjati in se tudi zanaprej ne bomo zmenili zanje. Gotovo bo uvidela tudi gdč. Kristina, da ni posebno njej v čast, ako razgrajajo mestni nemškutarji po naši vasi, prisojamo ji tudi, da jih bo znala primerno zavrniti in poučiti dostojnosti. To smo hoteli povedati in nič drugega.

Sv. Miklavž pri Ormožu. Dne 27. m. m. se je ustanovilo v gostilni g. Štamparja v Vuzmetineh vojaško veteransko društvo za župnijo Sv. Miklavž in Sv. Bolfenk, s sedežem pri Sv. Miklavžu. Na predlog ustanovitelja in načelnika gosp. Franca Masten iz Slančavesi bode se društvo posluževalo v društvenih zadevah slovenskega jezika, le ob skupnih nastopih pa ostane čuj in strmi svet, »Armee Kommando«, toraj nemški. Resničen, toda žalosten dokaz narodne mlačnosti. Vzгляд naj Vam bodo sosedna veteranska društva, ki imajo, kolikor mi znano, vsa slovenski poveljni jezik. Pristopilo je že baje nad 50 udov.

Da je Bog ve kaj in kako imenitno, ako ima nemški napis nad vratni, si misli med drugimi naše lepe miklavžke župnije tudi nek mlinar, kojega spakedrano nemščino tukaj priobčim cenjenim bralcem »Novega Slov. Štajerca« v pregled:

mehl und gemischtwaren handlung.

Kaj bi Vi, g. mlinar rekli, ko bi vsi Slovenci naenkrat nehali k Vam v mlin nositi in hoditi moko kupovat. Bržkone bi v kratkem času morali zapustiti našo dolinico, ker gotovo vem, da še niti trohice niste prodali Vaše »gemischtwaren handlung« kakemu pristnemu Nemcu. Toraj proč s tem nemškim napisom, nadomestite ga z lepim slovenskim, saj od Slovencev živite in ste tudi slovenske matere sin. Bodite odločen naš mož korenjak!

Letošnje dobre vinske kapljice se še vendar, vkljub temu, da je mnogo prodane, nekaj nahaja po kletah po vinorodnih gričih, kakor Kajžer, Vinski vrh in Brebrovnik. Kupci se še vedno uljudno vabijo.

Iz Slovenjegrada. Kakor smo že nekoliko v zadnji številki omenili o porazu gospoda Reitterja, bomo

zdaj natanko razkrili. Nedavno je gospod Reitter tožil narodnega trgovca Druškovic-a zaradi žaljenja časti vsled besede nemškutar, kar pa toženemu ni bilo dokazano, da se je izrazil. Seveda slovenjegraška sodnija je stramm deutsch in je obsodila gospoda Druškovič-a na 100 kron in seveda tudi stroške, kar bi bil dobil ta zagrizeni dr. Mravljak iz Maribora. Mislil si je menda: le dajmo ga potlačiti, ker je Slovenec.

Pa stvar se je predrugačila in iztekla drugače kakor so ti gospodje mislili. Priziv se je vložil na okrajno sodnijo v Celje in prišel je dokaz resnice. Gospod Druškovič je popolnoma oproščen in stroške mora gospod Reitter vse plačati, ti pa znašajo več ko 200 do 300 kron.

Gospod Reitter je Slovincem jako prijazen kakor tudi njegova desna roka, sladka sta kakor med, ako slutita slovenski groš. Slovenski groši Vam ugajajo, drugače so pa Slovenci windische Trotel u. Gesindel!?

Dostavek uredništva. Objavimo ta slučaj, da rojaki vedo, da je po nazorih naših sodišč beseda nemčur in nemškutar kaznjiva, ako se reče komu, četudi je res. Ne moremo se pa načuditi našim narodnim odpadnikom, da jih ta beseda žali, saj pove samogolo resnico. Kaj pa je tisti, ki noče biti Slovenec in ne more biti Nемец, ker ga je rodila slovenska mati? Ali ga mogoče še peče vest, ker mu je z besedo nemškutar vžgan pečat narodnega izdajalstva?

Spodnja sv. Kungota na Pesnici. Dne 9. t. m. nas je zapustil vrlji rodoljub mladenič Franc Grandušek, preselil se je namreč na Nemško. Mlademu rodoljubu voščimo v tujini obilo sreče ter želimo, da se v do glednem času ravno tako naroden povrne. Na zdar!

Neka oseba, ki se prišteva med »pristine Nemce« kljub temu, da je rojen Slovenec ter se tudi živi od samih Slovencev, se baje na dopisnika »Novega Slov. Štajerca« jako huduje. Pravi namreč, da bi še nič ne rekel, ko bi bil dopisnik »kaka boljša oseba«, pa tak »presneti Milchfürer« si upa čez take »gospode« (Nemčurske škriče in njih ponižne hlapce, med ktere spada tudi »jezni gospod«) kaj pisat!

No, g. F.! V tem oziru bodite potolaženi, saj pri nas vsak otrok ve, da ima tisti »Milchfürer«, ki ga sumničite, da je dopisnik »N. Sl. Štajerca«, več v mezinu, kakor pa naši nemčurji v celi svoji nemškutarski glavi. Sliši se, da nameravate svojo jezo razliti na dopisnika v nemškutarskih listih, kar pa ne verjamemo radi, ker vemo, da vi sami niste zmožni kak dopisek sestaviti in če ga boste, bo vam pri tem gotovo pomagala kaka inteligentna oseba, ki igra vlogo nemčurskega podrepnika v naši župniji. Sicer smo mi na boj vselej pripravljeni; bomo imeli vsaj zabavo v dolgih zimskih večerih. Tudi gradiva je več kakor dovolj. Na svidenje!

Šentkungoški rodoljubje.

Razne vesti.

Elizabetin muzej se ustanovi vsled cesarske odločbe na prošnjo ogrskih plemenitašev Budimpešti. Muzej bo obsegal vse predmete, katere je rabila umorjena cesarica Elizabeta in bo javen.

Na **Ogrskem** bodo smodke prodajali zavite v tanek papir, da jih nikdo ne bo mogel prebirati.

Proti podraženju živil prirejajo shode in demonstrirajo posebno delavci na Češkem. Mi smo že večkrat povedali, da pri nas na Štajerskem slovenski kmet še najbolj trpi in se mu njegovi pridelki prav nič predrago ne plačujejo. Tako so posebej kmetje na ptujskem polju izredno poceni prodajali krompir, zelje, čebulo in drugo. Tudi živina je za tretjino cenejša. Išcite torej vzroke draginji pri oderuhih in ne pri kmetih.

V južni Italiji se je potres ponovil. Od zadnjič preplašeni in zbegani ljudje so bežali na prosto in prebili zunaj v slabem vremenu cele noči.

Nemčija hoče Poljake popolnoma ponemčiti. Vzeli so jim šolstvo, prepovedujejo in zabranjujejo jim pouk in pride v materinskem jeziku, celo na shodih jim prepovedujejo govoriti polski, končno pa dajejo za nakupovanje zemljišč nad 300 milijonov na leto, a vse nič ne pomaga. Poljaki ne pustijo svoje zemlje in svojega materinskega jezika.

Na Nemškem so državni izdatki že več let veliko večji kakor pa dohodki. Država se je radi tega zadolžila precej. Sedaj poskušajo pomagati stem, da vpeljejo nove davke in prevzame država tudi tobak, kar do sedaj na Nemškem ni bilo. Torej v nemškem »raju« ni vse tako, kakor se sveti.

Rusija je s svojim novim tretjim državnim zborom bolj srečna kakor s prvima dvema, kjer se je prav mnogo nepotrebnega govorilo in prav malo za ljudstvo delalo. Zmerne stranke imajo večino in vodstvo. Ne starokopitneži in tudi ne prekucuh niso več na krmilu. — Zaduje rane vsled vojske so še vedno odprte. Vojaška sodišča se pečajo z obsodbami nezmožnih generalov in o poneverjenju državnega denarja ter z vojaškimi uporniki. Splošno se je Rusija pomirila in gre počasi boljši svoji bodočnosti nasproti.

Francosko. Francoski časopisi se zopet mnogo pečajo z dejstvom, da se prebivalstvo francoske republike skoraj nič ne množi, da število novorojencev pada in je znašalo l. 1906. 806.847 živih novorojencev. Ker se prebivalstvo na Nemškem, Avstrijskem in Ruskem veliko bolj množi, se bojijo nekteri, da zgubi vsled tega Francoska na svoji moči in veljavi, drugi spet trdijo, da ravno vsled tega bo vladalo veliko večje blagostanje. Kdo ima prav, bo pokazala bodočnost.

Na Portugalskem vre na vseh konceh in krajih. Sedanji ministerski predsednik Jan. Franko je zelo nabražen in odločen mož ter se trudi, da bi odpravil razne nedostake v portugalskem kraljestvu. Ker to raznim strankam ni prav in so se mu upirale, razpustil je državni zbor in vlada z ostalimi ministri brez parlamenta. Portugalska je bolj revna dežela, povrh jo pa raznovrstno potrebno in nepotrebno višje uradništvo izsesava. To vse je spremenil sedanji ministerski predsednik, odpravil je veliko nepotrebnega dela in nepotrebnih visokih služb pri vojaštvu, pri mornarici in posebno pri političnih in denarnih uradih. Istočasno pa je zboljšal plače nižjim uradnikom in vojaštvu nižjih vrst. Razne stranke za svoje vodje nimajo več mest z mastnimi plačami in malo dela, zato je povsod tako nezadovoljstvo. Ljudstvo se pusti slepiti, kakor se to dogaja tudi drugod in ne samo na Portugalskem.

V Genfu na Švicarskem je umrla baronica Rotšild in zapustila 800 milijonov kron premoženja. 20 milijonov je zapustila mestu.

Na Španskem se je zgodila na železnici te dni velika nesreča. Pri mestu Tortosa je skočil ravno na nekem mostu brzovlak iz tira v vodo. V vlakcu je bilo 70—90 popotnikov. Dvajset je mrtvih, ostali so večinoma težko ranjeni. Popolnoma nepoškodovana sta ostala le dva popotnika.

V osrednji Aziji je porušil potres mesto Karatag. Vse hiše — okrog 1200 — so razdžane. Od 4000 prebivalcev se jih je rešilo le približno 200, vsi drugi so pokopani pod razvalinami.

V severno-afrikanski državi Maroko so nemiri še vedno na dnevnem redu. Pleme Beni-Suasi je napadlo tabor francoskih vojakov, a po dolgotrajni bitki je bilo odbito s hudimi izgubami. Poročajo, da je imelo nad 1000 mrtvih in težko ranjenih. Francozje so se borili izvrstno in imajo prav majhne izgube.

Iz Amerike se vrača vedno več izseljencev, ker ne najdejo zaslужka. Pritisk na prevozne parobrode je tolik, da so nekatere parobrodne družba zvišale ceno za vožnjo iz Amerike v Evropo za 40—90 kron. Vsacega dolžnost je, da opozori na to svoje znanec, ki se mogoče nameravajo izseliti v Ameriko.

Število parobrodov in jadernic znaša po najnovejših poročilih 30.203, in sicer je 20.746 parobrodov in 9.437 ladij na jadra. Število parobrodov je v enem letu narastlo za 869, število jadernic pa padlo za 760. Največ brodovja ima Angležka. Njeni parobrodi so tudi primeroma največji.

Ako bi na parobrode s težo, kakor jo lahko nosijo, bilo bi na njih toliko blaga, kakor ga prevozi štiriinosemdeset tovornih, dobro obloženih vlakov, od katerih bi moral imeti vsak do 40 vagonov.

„Kmečka posojilnica“ spisal Andrej Žmave, potovalni učitelj za kmetijsko združništvo na Štajerskem. — Cena ni natisnjena. — Tiskala tiskarna sv. Cirila v Mariboru.

G. A. Žmave je napisal knjižico o združništvu ter v tem posnemal pridnega posojilničarja I. Lapajneja. Čita se knjižica prav mikavno, akoravno prinaša marsikateri že znani razlog za združništvo. Pozna se ji, da je g. pisatelj pač globoko prepričan o tem, da nudi čitatelju svoje najboljše in da je to, kar nasvetuje, po njegovem prepričanju najprikladnejše.

Za snovanje in pouk o dolžnostih funkcionarjev ter o nalogah čiste Raiffeisenovke je knjiga dobra. Pač pa pričakujemo upravičeno še temeljite, poljudne knjige o knjigovodstvu. Tega knjižica nima. Kakor slišimo, razveseli nas s tako knjigo kmalu g. Kramer. Želeli bi, da poda pisatelj tudi natančne naslove slovenskih združniških zvez v primernih pripombah. Nekaj tujk je nepotrebnih.

Mi smo prepričani, da je posojilnica za sedaj na Slovenskem, osebno Štajerskem že dovolj, kar omenja tudi nekako g. pisatelj z besedami: »Danes opažamo med raznimi Združnimi zvezami neko nesoglasje in nervozno tekmovanje, ki zahteva žalibog marsikatero žrtev.« Mi le želimo, da jih ne bi bilo več, kakor jih je do sedaj. Gotovo bo tudi g. pisatelj po svojih močeh na to deloval. Iz prepričanja in poznanja spodnještajerskih razmer lahko rečemo: **boljša ena delavna, vsestransko napredujoča kmetijska posojilnica, kakor dve posojilnici na nezdravi podlagi.** S tem pa seveda nikakor nočemo odrekati g. pisatelju ljubezni do ljudstva in poštene dobre volje, ampak jo odkrito priznavamo.

Listnica uredništva.

G. Z. v P. prosimo za Vaš natančen naslov. — G. Š. na P.: Lepa hvala, priobčimo, prosimo še j — Drugim g. dopisnikom: prosimo pišite le na eno stran. — Zaostalo porabno pride prihodnjč.

Slovinci! § 19. državnega temeljnega zakona se glasi: »Vsi narodi v državi so enakopravni in vsak narod ima nedotakljivo pravico, da brani in goji svojo narodnost in svoj jezik (materino besedo). Država zagamči ravnopravnost vseh jezikov v šoli, v uradu in v javnem življenju. V deželah, kjer je več jezikov, naj se javne šole tako uravnajo, da dobi vsak narod potrebne pripomočke, da se izomika v svojem jeziku, ne da bi se silil učiti družega deželnega jezika.

Zapomnite si ga! Ravnajte se po njem, zahtevajte povsod na podlagi tega zakona svoje narodne pravice!

Razglas.

Hranilno in posojilno društvo (posojilnica) v Ptuiju

registrovana zadruga z neomejeno zavezo.

Od 1. januarja 1908 naprej velja do preklica pri hranilnih vlogah

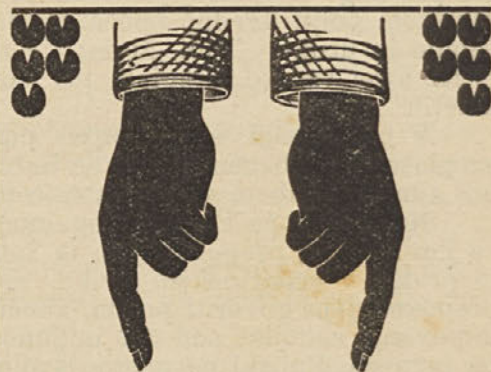
4³/₄

odstotna obrestna mera. (Od 100 kron vloge se dobi 4 K 75 v obresti.)

Pri posojilih na poroke pa velja 6 odstotna, pri posojilih proti vknjižbi (brez porokov) 5¹/₂ odstotna obrestna mera in sicer od 1. decembra 1907 naprej pa do preklica.

V Ptuiju, dne 25. novembra 1907.

Načelstvo.

Priporočajte,
naročajte
in širite
„Novi Slov. Štajerc“!

Trgovina s papirjem, pisalnim in risalnim orodjem

ZVEZNA TRGOVINA

Celje, Rotovška ulica št. 2.

priporoča

kancelijski, konceptni, pismeni, dokumentni, ministrski, ovitni in barvani papir.

Svinčnike, kamenčke, peresa, tablice, peresnike, gobice, radirke in črnilo.

Trgovske knjige v vseh velikostih, črtane z eno ali dvema kolonama, v papir, platno, gradl, ali pol usnje vezane.

Odjemalne knjižice po raznih cenah.

Največja zaloga vseh tiskovin za občinske urade, krajne šolske svete, učiteljstvo, župnijske urade, okrajne zastope, užitniške zastope, hranilnice, posojilnice, odvetnike, notarje in privatnike.

Lastna zaloga šolskih zvezkov in risank. Papirnate vreče vseh velikosti po originalnih tovarniških cenah.

Stambilje pečatniki, vignete, (Siegelmarken) za urade in privatnike izvršujejo se v najkrajšem času.

Dopisnice umetne, pokrajinske in s cveticami od najprostejše do najfinejše izpeljave.

Albumi za slike, dopisnice in poezije.

Zavitke za urade v vseh velikostih.

Ceniki za tiskovine in pisarniške potrebščine so brezplačno na razpolago.

Trgovci in preprodajalci imajo izjemne cene.

Priznano dobro blago. Solidna in točna postrežba

F. PAMM, Krakovo,

Zielonove ulice 3.

Razpožilja na zahtevo brezplačno in poštine prosto bogato ilustr. cenike o urah, zlatnimi, srebrnimi, orodju in godalih.

Najnovejša iznajdba i

Velik požar

se zamore lahko in naglo pogasiti samo s

**Smekalovimi
brizgalnicami**

s 40% delavske sile pomanjšanim ravnotežjem nove sestave, koje od desne in leve strani vlečejo in mečejo vodo. — V vsakem položaju delujoče kretanje brizgalnic nepotrebno.

R. A. Smekal

Zagreb

Skladišče vseh gasilnih predmetov, brizgalnic, cevi, čelad, pasov, sekiric in gospodarskih strojev ter motor-mlinov.

Izdelujem najmoderneje vse sokolske oprave.

Obročno odplačivanje. 140 odilkovanj.

Postavno zavarovano.

Edin pristni balzam
Jekarna „Angela“ variha

A. THIERRY
v Pregradi pri Rogoški Slatini.

Vsako ponarejanje kaznivo

Edino pristen je

THIERRYJEV BALZAM

z zeleno varstveno znamko z nuno 12 majhnih ali 6 dvojnatih steklenic ali velika specialna steklenica s patentnim zaklopom K 5.—

Thierryjevo centifolijsko mazilo

za vse, še tako stare rane, vnetja, poškodbe itd. 2 lončka K 3-60. Pošilja se samo po povzetju ali denar naprej.

Te dve domači zdravili ste kot najboljši splošno znani in staroslavni.

Naslavlja naj se na

lekarnarja A. Thierry v Pregradi pri Rogoški Slatini.

Zaloge po skoro vseh lekarnah. Knjižice s tisoči izvornih zdravilnih pisem zastoj in poštine ne prosto.

Priporočajte,
naročajte
in širite
„Novi Slov. Štajerc“!